מיפנגא ליה. לימשך מעליו שלא יחוף בו: בפא לקומפיס. לגד אחר ואיסתלק עובי כתיפיו מן הבית: ונשון רכב מעבר גרם. על ידי לשון רכה שחגנה מעבה רך נשברה עלמי: אפקיס. הטלהו להטותו לגד הדרך: רויא. שיכור: אפקיס. לגד הדרך: חוא מדוופא דסוו מפדי לה. רלה הכנסת כלה שהיו מרבין בשמחה מאד: אנסיס מעפיא. שהה הרבה: נגידו מיכלא מיניס. משכו ידיכם מלהאכילו כי אם מעט: קניא. קנה: דמסיקן ליה מעבועפיס. מאמינו בשבועתו כשנשבע לו להחזירו לו: דליס בכו ישוב. של זרעים ולילות להתפרנס שם: ופקע מורא. מתבקע מעט כמין חרץ עד שמשליך שם זרע האילנות וגדלים לילות שם ומתפרנס מהם: בדקו קינא. בדקו עד שהיו בקיאין היכן יש קן של דוכיפת הנוח תרנגולת כרת: וזוגיפא. זכוכית כלי שילאה את בגוו ולא יוכל ליכנס אצלם ויהא צריך לשמור לבקע הזכוכית: רמא ביס. שלוחו של שלמה קלא: פגע נפשיס. התרגול: אפיקפיס. מה חשבת לו: וכעיא מינער ליכס קמן. עד שיביא שתי שערות ויהא ראוי לחליצה ויודע היה זה שעתידה להמתין אצלם עשרה שנה: שבעה יומי ליס ליה. אינו בטוח לחיות שבעה ימים שמא למחר ימות: אני גוא. תחתיו היה אוצר גדול זהב וכסף ומטון: תרתיס גביס. (איחר) אלו שלמה לאשמדאי תרח בלשון ארמי אומר כדתמרינן

תורה אור

בבבא קמא (דף פ:) מאן תרח ניתרח שמואל: פוס קאי לאודיס. שלמה אצל אשמדאי: כפופעפוס ראס לו. להקדוש ברוך הוא יש לו תועפות ראמים למשלחתו וליפרע פורענות בשליחותו: מאי רבוסייכו. שנשתבח הקב"ה בכס: עזקקך. מובטחו היה שם חקוק עליה

איתנגא ליה, כפא לקומתיה מיניה, איתבר ביה גרמא אמר היינו דכתיב °ולשון רכה תשבר גרם" חזא סמיא דהוה קא טעי באורחא אסקיה לאורחיה דהוה קא טעי באורחא אסקיה לאורחיה חזא חדוותא דהוו קמחדי לה בבה שמעיה להתוא גברא דהוה קאמר לאושכפא "עביד לי מסאני לשב שני", אחיך, חזא ההוא קסמא דהוה קסים, אחיך, כי מטא להתם לא עיילוה לגביה דשלמה עד תלתא יומי יתבא קמא אמר להו אמאי לא קא בעי לי מלכא לגביה? א"ל אנסיה מישתיא, שקל לבינתא אותיב אחברתה, אתו אמרו ליה לשלמה, אמר להו "הכי אמר לכו-הדור אשקיוה לחמר אמר להו "ואמאי לא קא בעי לי מלכא לגביה? אמרו ליה אנסיה מיכלא, שקל לבינתא מחברתה אותבה אארעא, אתו אמרו ליה לשלמה, אמר להו "הכי אמר לכו-נגידו מיניה מיכליה", [לסוף] תלתא יומי עייל לקמיה, שקל לניא ומשח ארבעה גרמידי, ושדא קמיה א"ל מכדי כי מיית ההוא גברא לית ליה בהדין עלמא אלא ד' גרמידי, השתא כבשתיה לכולי עלמא ולא שבעת עד דכבשת נמי לדידי! א"ל לא קא בעינא מינך מידי, בעינא דאיבנייה לבית המקדש וקא מיבעי לי שמירא א"ל "לדידי לא מסיר לי, לשרא דימא מסיר ליה ולא יהיב ליה אלא לתרנגולא ברא דמהימן ליה אשבועתיה ומאי עבד ביה? ממטי ליה לטורי דלית בהו ישוב ומנח לה אשינא דטורא ופקע טורא ומנקיט מיתי ביזרני מאילני ושדי התם והוי ישוב, והיינו דמתרגמינן "נגר טורא" בדקן קינא "דתרנגולא ברא" דאית ליה בני, וחפיה "לקיניה" וזגיתא חיוכתי", כי אתא בעי למיעל ולא מצי אזל אייתי שמירא ואותביה עלויה רמא ביה קלא שרייה, שקליה, אזל הנך נפשיה אשבועתיה, אמר ליה בניהו מאי טעמא כי חזיתיה להההוא סמיא דהוה קא טעי באורחא אסיקתיה לאורחיה אמר ליה מכרזי עליה ברקיעא דצדיק גמור הוא ומאן דעבד ליה ניחא נפשיה זכי לעלמא דאתי, ומאי טעמא כי חזיתיה להההוא רויא דקטעי באורחא אסיקתיה לאורחיה? א"ל מכרזי עליה ברקיעא דרשע גמור הוא ועבדי ליה ניחא נפשיה כי היכי דליכליה לעלמא מאי טעמא כי חזיתיה להההוא חדוותא בבית? אמר ליה בעי מיכמת גברא בגו תלתין יומין ובעיא מינטר ליבם קטן תליסרי שנין מאי טעמא כי שמעתיה להההוא גברא דאמר ליה לאושכפא "עביד לי מסאני לשב שנין" אחיכת? אמר ליה "ההוא שבעה יומי ליה ליה מסאני לשב שנין בעי" מ"מ כי חזיתיה להההוא קסמא דהוה קסים אחיכת? אמר ליה דהוה יתיב אבי גוא דמלכא, לקסום מאי דאיכא תותיה. *חרחיה גביה עד דבנייה לבית המקדש, יומא חד הוה קאי לחודיה, אמר ליה כתיב °כתועפות ראם לו" ואמרינן "בתועפות" אלו מלאכי השרת "ראם" אלו השדים מאי דבותייכו מינן? א"ל שקול שושילתא מינאי והב לי עיזקתך ואתי לך רבותאי, שקליה לשושילתא מיניה ויהיב ליה עיזקתיה *בלעיה, אותביה לחד גפיה ברקיעא ולחד גפיה בארעא פתקיה ארבע מאה פרסי, על ההיא שעתא אמר שלמה °מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש"*°זה היה חלקי מכל עמלי" *מאי "זה" רב ושמואל חד אמר מקלו וחד אמר גונדו היה מחזר על הפתחים כלהיכא דמטא אמר °אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלים" כי מטא גבי סנהדרין אמרו רבנן "מכדי שוטה בחדא מילתא לא סריך, מאי האי" אמרו ליה לבניה: "קא בעי לך מלכא לגביה" אמר להו לא, שלחו, לו למלכותא: "קאתי מלכא לגבייכו? שלחו להו "אין קאתי", שלחו להו בידקו בבריעיה, שלחו להו במוקי קאתי וקא תבע להו בנידותייהו וקא תבע לה נמי לבת שבע אימיה", אתיוה לשלמה והבו ליה עזקתא ושושילתא דחקוק עליה שם, כי עייל חזייה פרח, ואפילו הכי הוה ליה ביעתותא מיניה והיינו דכתיב °הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אחוזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על יריכו מפחד בלילות" *רב ושמואל חד אמר מלך והדיוט וחד אמר מלך והדיוט ומלך לדמא דרישא ליתי שורבינא ובינא ואסא דרא ויתא וחילפא *וחילפי דימא ויבלא ולישלוקינהו בהדי הדדי ולנטול תלת מאה כסי אהאי גיסא ותלת מאה כסי אהאי גיסא דרישא ואי לא ליתי ורדא דקא בחד דרא ולישלקיה, ולינטול שיתין כסי אהאי גיסא דרישא ושיתין כסי אהאי גיסא דרישא לצלייתא תרנגולא ברא ולישתטיה בזווא חיורא אהדהו גיסא דכייב ליה, ונזדהר מדמיה דלא לסמינהו לעיניה, וליתלייה בסיפא דבבא דכי עייל חייף ביה וכי נפיק חייף ביה.

לברוקתי